

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukoišanska 6
21 000 SPLIT

IZ RUKE
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

19-04-2022

za

VRHOVNI SUD RH

predano za poštu obično-prep. dne. 14-04-2022
POŠTA Zagreb F. 93697 456 3
broj primjeraka 2 priloga
taksirano KN POTPIS

Zagreb, 14. travanj 2022.god.

Poslovni broj: 78 PŽ – 643/2022-2

Predlagatelj: Krešimir Mitrović, OIB: 48028424035, Zagreb, Bartolići 11

Protustranke:

Vjerovnici stečajnog dužnika Kaštelanski staklenici d.d. dioničko društvo u stečaju za proizvodnju voća i povrća, Kaštel-Štafilić, Ivana Pavla II. 404, OIB: 47079015776 :

1. Republika Hrvatska, Ministarstvo financija – Porezna uprava, Zagreb, Kataničeva 5, OIB: 18683136487
2. Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split, Herojegovačka 8, Split, OIB: 56826138353

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

3 x sudu

protiv:

- rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske
Poslovni broj: 78 PŽ-643/2022-2 od 14. veljače 2022.

I) Visoki trgovački sud Republike Hrvatske donio je naslovljeno rješenje kojim je odbio žalbu Predlagatelja na prvostupanjsko rješenje Trgovačkog suda u Splitu Poslovni broj: 1.St-19/2015-987 od dana 29.11.2021. god. doneseno po sucu koji u stečajnom postupku povodom kojeg je došlo do spora sudjeluje kao stečajni sudac.

Stečajni sudac Velimir Vuković je tom prilikom odbio prigovor vjerovnika stečajnog postupka od 10. lipnja 2021.g. na diobeni popis iz rješenja o suglasnosti na djelomičnu diobu broj 1.St-19/2015- 896 od 17.svibnja 2021.

Prigovor je rješenjem Poslovni broj: 1. St-19/2015-987 od 29.11.2021. po drugi puta u istom sudskom postupku odbijen sa sljedećim ključnim obrazloženjem odbijanja:

„kako prigovori vjerovnika Krešimira Mitrović na diobeni popis ne predstavljaju prigovore koji bi se odnosili na pravilnost namirenja vjerovnika II. višeg isplatnog reda, odnosno utvrđenih tražbina vjerovnika u pravomoćnom rješenju stečajnog suca od 5.studenog 2015. i 8.svibnja 2019, ovaj sud je odbio prigovor ovog vjerovnika, te na temelju odredbe članka 190. stavak 2. SZ-a odlučio kao u izreci rješenja.“

Međutim, kronologija spisa ukazuje na izrazito spornu okolnost da je Trgovački sud u Splitu u istom postupku po istom stečajnom sucu već jednom odbacio identičan prigovor stečajnog vjerovnika na diobeni popis iz rješenja o suglasnosti na djelomičnu diobu broj: 1.St-19/2015- 896 i to dana 14. rujna 2021. rješenjem sa poslovnim brojem: 1. St-19/2015-956, točkom II. izrijeke. , ali temeljem bitno drugačijih činjenica i zakonskih odredbi, tj. pravnog uporišta.

U tom tri mjeseca ranijem sudskom postupku na prvostupanjskom sudu taj isti prigovor vjerovnika Krešimira Mitrovića protiv diobnog popisa, „**odbačen je zbog proteka roka iz čl. 190. st. 1. u vezi čl. 185. st. 1. Stečajnog zakona** („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 125/12, 133/12 i 45/13; dalje: SZ)“.

Nadalje, nesporno je i to da je Predlagatelj tom prilikom također podnio žalbu, te je u drugostupanjskom postupku dokazao da mu je prigovor protiv diobnog popisa bio u okvirima zakonskog roka i da ga stoga stečajni sud nije imao zakonskog uporišta pozivati se na odredbu članka 358. ZPP-a niti temeljem bilo kojih zakonskih odredbi Stečajnog zakona odbaciti taj prigovor stečajnog vjerovnika kao „izvan roka“.

Visoki trgovački sud RH je dana 10. studenog 2021. god. rješenjem Poslovni broj: 78 PŽ-5143/2021-3 po tročlanom vijeću sudaca uvažio žalbu Predlagatelja protiv odbacivanja njegovog prigovora na diobni popis, i točkom 9. rješenja zauzeo jedinstveno pravno stajalište da je prigovor Predlagatelja na diobeni popis iz rješenja o suglasnosti na djelomičnu diobu broj: 1.St-19/2015- 896 podnesen dana 10. lipnja 2021. podnesen u roku, jer...

„...u ovom konkretnom slučaju rok od 15 dana iz čl. 185. st. 1. SZ-a počeo je teći tek 26. svibnja 2021., i istekao je 10. lipnja 2021., od kada je počeo teći rok od osam dana za podnošenje prigovora. Iz ovoga proizlazi kako je prigovor Krešimira Mitrovića podnesen pravovremeno. Poslovni broj: 78 PŽ-5143/2021-3
3

Pa je točkom 10. rješenja VTS dano da...

„Slijedom navedenog, žalba je uvažena, rješenje ukinuto u pobijanom dijelu, a predmet u tom dijelu vraćen prvostupanjskom sudu na ponovan postupak (čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi čl. 6. SZ-a).“

Te je slijedom svega toga VTS ukinuo rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj: 1. St-19/2015-968, u točki II. njegove izrijeka:

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 78 Pž-5143/2021-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednice vijeća, Mladena Šimundića, suca izjavitelja i Lenke Čorić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d. u stečaju, Kaštel Štafilić, Ivana Pavla II. broj 404, OIB 47079015776, odlučujući o žalbi vjerovnika Krešimira Mitrovića protiv dijela rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-19/2015-956 od 14. rujna 2021., u sjednici vijeća održanoj 10. studenog 2021.

riješio je

Uvažava se žalba Krešimira Mitrovića, ukida rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-19/2015-956 od 14. rujna 2021. u pobijanoj točki II. njegove izreke i predmet u tom dijelu vraća prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-19/2015-956 od 14. rujna 2021. odbačen je prijedlog vjerovnika Krešimira Mitrovića te dioničara dužnika Mara Bore, Darko Filčić, Dragutin Matak, Nikica Maretić, Pavle Stanišić, i Mišo Teskera, za dopunu i ispravak rješenja o djelomičnoj diobi (točka I. izreke) te je odbačen kao nedopušten prigovor vjerovnika Krešimira Mitrovića od 9. lipnja 2020. na diobni popis iz rješenja o suglasnosti za djelomičnu diobu od 17. svibnja 2021. U obrazloženju rješenja sud navodi kako nije počinio nikakvu grešku u pisanju koja bi zahtijevala dopunu ili ispravak zbog čega je prijedlog za dopunu i ispravak odbačen, dok je prigovor vjerovnika Krešimira Mitrovića protiv diobnog popisa odbačen zbog proteka roka iz čl. 190. st. 1. u vezi čl. 185. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 125/12, 133/12 i 45/13; dalje: SZ).

2. Protiv tog rješenja u dijelu kojim je odbačen njegov prigovor žalbu je podnio vjerovnik Krešimir Mitrović, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,

Nesporno je da je Trgovački sud u Splitu je dana 14. rujna 2021. g. rješenjem Poslovni broj: 1.St-19/2015-956 točkom II. izrijeka prigovor Predlagatelja, stečajnog vjerovnika stečajnog postupka St-19/2015 od 10. lipnja 2021.g. odbio isključivo zbog navodne „nepravodobnosti“.

Dakle, rješenjem kojim se prvi put na prvostupanjskom sudu odbija pravodobno podnesen prigovor Predlagatelja na diobni popis iz rješenja o suglasnosti na djelomičnu diobu broj: 1.St-19/2015- 896 – u odnosu na Predlagatelja, vjerovnika stečajnog dužnika Krešimir Mitrovića – nije naveden nijedan dodatan razlog odbijanja prigovora osim „nepravodobnosti“, ni izriekom iz točke II. ni obrazloženjem te prvostupanjske odluke.

Jedino što je stečajni sudac još naveo u nastavku obrazloženja tog rješenja je da

„ovaj sud, međutim, u konkretnom slučaju, nije učinio nikakve pogreške kod donošenja i pisanja rješenja o davanju suglasnosti na djelomičnu diobu broj: 1. St-19/2015-896 od 17. svibnja 2021. niti je propustio odlučiti o zahtjeva stečajnog upravitelja za davanje suglasnosti na II. djelomičnu diobu, radi čega je prijedlog podnositelja od 9. rujna 2021. ...“

ali se taj paušalni navod suca koji nema pravnu težinu ni priložene dokaze vidno i isključivo odnosi na podnositelje prigovora iz redova dioničara stečajnog dužnika KAŠTELANSKI STAKLENICI D.D. u stečaju obuhvaćene istim rješenjem, tj. na potpuno drugi sudski postupak, a ne na stečajnog vjerovnika, ovdje Predlagatelja dopuštenosti revizije protiv rješenja VTS Poslovni broj: 78 PŽ – 643/2022-2. **Predlagatelj je svoj prigovor podnio 10. lipnja 2021. godine.** Slijedom toga navode suda iz spornog rješenja broj: 1.St-19/2015-956 koji se odnose na Predlagatelja nemoguće je zamijeniti sa razlozima odbacivanja prigovora iz redova dioničara dužnika KAŠTELANSKI STAKLENICI D.D. u stečaju koji obrazlažu točku I. izrijeke tog rješenja.

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu od dana 29.11.2021. g. poslovni broj: 1. St-19/2015-987 stečajni sud identičan prigovor istog stečajnog vjerovnika u istom, ponovljenom postupku, ponovno odbacuje **ali ovoga puta sa bitno drugačijim obrazloženjem i iz pravnih razloga** detaljno objašnjenih u uvodu, točkom I) ovog Prijedloga, koji su pravno nepovezani sa razlozima prvog odbijanja istog prigovora iz redova vjerovnika na diobni popis od strane istog suda. Te su stoga ti pravni razlozi, okolnosti i činjenice morali biti iznijeti odmah u postupku, već prilikom prvog odbijanja prigovora stečajnog vjerovnika na diobni popis, koje se dogodilo 14.09.2021. , a ne tek dana 29.11.2021.

Budući da je riječ o potpuno različitim pravnim osnovama, koje prvostupanjski sud uopće nije iznosio prilikom prvog odbacivanja istog prigovora na diobni popis istog stečajnog vjerovnika (Predlagatelja), postaje očitim...

da prvostupanjski sud prilikom ponovljenog sudskog ispitivanja jednog te istog prigovora stečajnog vjerovnika, u ponovljeni i praktički isti sudski postupak iznosi potpuno nove, do tada još nepoznate činjenice i pravna uporišta kako bi iznašao povod za odbijanje prigovora bez sudskog ispitivanja pojedinih navoda i brojnih priloženih dokaza Predlagatelja.

II) Predlagatelj u otvorenom zakonskom roku predlaže da Vrhovni sud RH temeljem odredbe članak 385.a. stavak 1. Zakona o parničnom postupku („NN“ 117/03, 57/11, 70/19, 89/21) dopusti reviziju protiv naslovljenog rješenja VTS-a, jer se u ovom slučaju očigledno može očekivati „odluka o nekom pravnom pitanju koja je važna za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni...”

Prema odredbi članka 352. St. 1. Zakona o parničnom postupku (NN 117/03)

„u žalbama se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi osim, ako se oni odnose bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti“

Već drugi odlomak iste odredbe Zakona o parničnom postupku (čl. 352. St. 2.) propisuje i da...

„ako stranka nije tijekom prvostupanjskog postupka istaknula prigovor zastare ili prigovor radi prebijanja, odnosno neki drugi materijalno-pravni ili postupovnopravni prigovor o pitanju na koje prvostupanjski sud ne pazi po službenoj dužnosti, ona taj prigovor ne može iznijeti u žalbi“

Predlagatelj smatra da je Trgovački sud u Splitu svojim naknadnim ubacivanjem potpuno novih činjenica u ponovljeni postupak ispitivanja istog prigovora stečajnog vjerovnika (kojima, valja ukazati pred revizijskim sudom, tom prilikom nedostaju prateći dokazi!) bitno narušio načelo jedinstvene primjene prava na sudovima RH i to na toliko očigledan, ali neustavan način, nesukladan odredbi čl. 14. Zakona da izlazi da su svi pred Zakonom jednaki, osim samoga Suda i protustranki, koje su u ovom slučaju sve financijski i pravno jače strane spora od Predlagatelja.

I da je stečajnom sudu dopušteno ono što samim strankama sudskih stečajnih postupaka nije. Jer TS u Splitu svojim ponovljenim odbijanjem prigovora u korist više protustranki, unatoč dodavanju novih činjenica i okolnosti, nije iznio nikakve dokaze. Pa time ni dokaze o povredama odredaba parničnog postupka od strane stečajnog vjerovnika niti je ovaj bio u poziciji da napravi takve povrede stavljanjem uobičajenog prigovora na diobni popis tražbina II. isplatnog reda u stečajnom postupku.

Jednako kritično po pravnu sigurnost stranki u postupcima prigovora na diobni popis u okviru stečajnog postupka i njihovu ravnopravnost u odnosu na sve, tako i velike vjerovnike u postupku, je to što je stečajnim vjerovnicima odgovarajućom primjenom odredaba ZPP-a zabranjeno da ističu neki materijalno-pravni ili postupovnopravni prigovor o pitanju na koje prvostupanjski sud ne pazi po službenoj dužnosti, koji nije istaknut tijekom prvostupanjskog postupka, tj. da ga u ponovljenom postupanju naknadno unesu u prigovor na diobni popis, **ali se sudu dopušta da u ponovljenom postupku po istom prigovoru jednog stečajnog vjerovnika u korist protustranki ističe potpuno nove činjenice i materijalnopravna pitanja, na koje je stečajni sud trebao po službenoj dužnosti paziti prilikom prvog ispitivanja prigovora stečajnog vjerovnika.**

U skladu s gornjim navodima Predlagatelj smatra da se u ovom postupku postavlja niz bitnih materijalnih i procesnih pitanja koja revizijski sud treba odgovoriti jer su jednako važna za rješavanje konkretnog spora i **za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni:**

- Mogu li stečajni sudovi u ponovljenim postupcima ispitivanja istog prigovora stečajnog vjerovnika na diobni popis, koji je već jednom ispitan i odbijen, a odbijanje po žalbi poništeno od višeg suda, taj prigovor ponovno odbijati ili odbacivati bez detaljnog sudskog i valjanog ispitivanja svih prigovorom priloženih činjenica i dokaza?
- Smiju li stečajni sudovi – kako bi pravno obrazložili ponovljeno odbacivanje prigovora stečajnog vjerovnika na diobni popis - u isti sudski postupak ispitivanja istog prigovora unositi nove činjenice i dokaze i pod kojim točno uvjetima?
- Smije li se stečajnim vjerovnicima II. višeg isplatnog reda kronično kroz stečajni postupak ograničavati ili onemogućavati pristup njihovom zakonski propisanom pravu podnošenja prigovora na diobni popis tražbina istog isplatnog reda, koje je Zakonodavac propisao bitnim odredbama Stečajnog zakona Republike Hrvatske?

Predlagatelj navodi da se radi o pravnim pitanjima o čijem rješenju svakako ovisi odluka u konkretnom sporu, jer su sudovi propustili primijeniti bitne odredbe Stečajnog Zakona prilikom ispitivanja njegovog prigovora na diobni popis pojedinih tražbina II. višeg isplatnog reda.

Vrhovni sud Republike Hrvatske još nije zauzeo svoje stajalište o ovim bitnim pravnim pitanjima, koja su važna za razvoj prava kroz sudsku praksu.

Isto tako, iz izloženog je jasno da je riječ o konkretnim pravnim pitanjima o kojima nema ni vidljive prakse revizijskog suda, niti je sudska praksa trgovačkih sudova i VTS po tim pitanjima jedinstvena.

Također bi ova pravna pitanja Vrhovni sud RH trebao dopustiti jer njihovo rješavanje ide u korak sa promjenama u pravnom sustavu Republike Hrvatske uvjetovane novom Direktivom Europske Unije EU lex 2019/1023 koja je nedavno transponirana u naš Stečajni zakon.

III) Položaj neosiguranih vjerovnika stečajnih postupaka je dulji niz godina u recentno doba bilo jedno od temeljnih pitanja izmjene zakonodavstva Unije na području postupaka insolventnosti ili stečaja.

U ovom konkretnom slučaju je dvostrukim odbijanjem istog prigovora manjeg vjerovnika stečajnog postupka na diobni plan tražbina II. isplatnog reda, uz iznošenje potpuno novih činjenica bez dokaza u isti postupak, i ponavljanim obrascem odbacivanja tog prigovora jednog vjerovnika bez sudskog ispitivanja dokaza od strane stečajnog suca, položaj stečajnog vjerovnika bitno unazađen i obespravljen u jednom za RH osobito značajnom i velikom stečajnom postupku koji je trajao dulje od 6 godina, gdje je stečajni dužnik na početku stečaja imao cca 400 milijuna kn tržišno vrijednu materijalnu imovinu na svega 60.739.945,83 kuna „ukupnih nepodmirenih obaveza dužnika evidentiranih u Očevidniku redoslijeda za plaćanje (prema rješenju Visokog trgovačkog suda). A okončan je unovčenjem kompletne te imovine, praktički bez ostatka u stečajnoj masi. Time je više nego osnovan bio prigovor stečajnog

vjerovnika u stečajnom postupku, na diobni popis II. višeg isplatnog reda podnesen 10. lipnja 2021. godine, kojim je Predlagatelj u naravi pokušao najprije stečajnom sudu, potom u čak dva navrata i višem sudu ukazati na logičnost hipoteze o preplati pojedinih vjerovnika tog isplatnog reda kroz javno nenajavljene i pravno neregulirane ili jednostavno neplanirane ništetne i pobojne pravne poslove (prema definiciji iz čl. 322. St. 1. ZOO), poduzete između donošenja rješenja utvrđenim i osporenim tražbinama 12. St-19/2015 od 05.11.2015.god. i rješenja broj: 1.St-19/2015- 896 od 17.svibnja 2021., kojem priliježe diobni popis II. višeg isplatnog reda, protiv kojeg je Prigovorom iz čl. 280. SZ išao Predlagatelj. I to je sve pojašnjeno pravodobnim prigovorom stečajnog vjerovnika na diobni popis, uz pripadajuće dokaze, koje je Predlagatelj u bitnome pronašao u spisu predstečajnog i/ili stečajnog postupka, ili pak u sustavu javne objave Financijske agencije FINA.

Prema prigovoru na diobni popis tražbina II. višeg reda radilo se o vidnoj pretplati nekoliko vjerovnika koji su istovremeno bili i razlučni vjerovnici i vjerovnici oba isplatna reda. A iznos tih preplata prema tumačenju Predlagatelja, posebno prema dokazima iz spisa, nadjačava dio iznosa ili (kao u slučaju protustranke 1.) cjelokupan iznos njihove preostale tražbine iz isplatnog II. višeg reda, dane diobnim popisom na koji je Predlagatelj uložio svoj – dva puta odbijen prigovor. Stoga je bila nedostatan poziv VTS-a na opća pravila stečajnog postupka. Posebno kada su ta pravila i odredbe stečajnog postupka koje ih uređuju, vidno kontaminirani dodavanjem nove tražbine protustranke 1. u stečajni postupak visine 22.670.988,20 kn (rješenjem broj: 12. St-19/2015-362 od 08.01.2019.god.) na one ranije utvrđene u tom stečajnom postupku, na prvom izvještajnom ročištu nadležnog suda i donošenjem prvog rješenja tog suda o utvrđenim i osporenim tražbinama od 05.11.2015. Predlagatelj je i tu „financijsku i pravnu neutemeljenost“ tražbina 1. protustranke dodane u stečajni postupak nauštrb svih ostalih stečajnih vjerovnika (i uopće svih dionika stečajnog postupka u smislu Direktive Eu 2019/1023 u svezi članka 385.a. st. 1. t. 4. ZPP), te protivno odredbi članak 178. stavak 11. Stečajnog zakona po kojem je otvoren i vođen stečaj, a moguće i odredbama čl. 181. stavak 1. SZ, kao i čl. 177. st.6. (jer je rješenjem broj: 12. St-19/2015-362 na izvjestan način „osporena“ ranije pravomoćno utvrđena tražbina protustranke 1. upisana u 1. viši isplatni red, samo u njezinu korist, a ne štetu, pošto je raniji ukupan iznos dan rješenjem od 05.11.2015. 29.118.958,32 kn) istakao prigovorom na diobni popis na koji je sigurno imao pravo prema odredbama Stečajnog zakona i propisima i direktivama EU za stečajeve.

No stečajni sud je dva puta zaredom u razmaku od dva do tri mjeseca odbio taj isti prigovor bez ispitivanja i vještačenja dokaza, drugi puta iznoseći potpuno nove činjenice, nepotkrijepljene dokazima, uz koje je također bez ispitivanja dokaza i navoda Predlagatelja stao i Visoki trgovački sud RH. Unatoč jasnoj činjenici da je predlagatelj ovu konkretnu okolnost našao na Oglasnoj ploči sudova, u sklopu predmeta, danog prigovorom dugogodišnjih dioničara stečajnog dužnika, od kojih su mnogi bili dioničari i 10 godina uoči otvaranja ovog stečaja te je stoga predlagatelj osnovano zaključio da su odlično upoznati sa svim tražbinama i svom imovinom stečajnog dužnika. A potom sve nađene navode još provjerio sa pravnicima i revizorom koji su usporedili i stručno analizirali navedena rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama stečajnog postupka, koja se – sve i da se zanemari protek zakonskog roka, međusobno pravno i matematički isključuju. Iznos od 29.118.958,32 kn je pravomoćno utvrđen prvim rješenjem od 05.11.2015., a 1. protustranka protiv tog rješenja nije išla žalbom ili drugim pravnim lijekom, niti ju je stečajni sud nakon donošenja tog prvog rješenja o utvrđenim tražbinama uputio u parnicu. Protustranka 1. očito na tom ročištu nije istakla nikakav prigovor.

Stoga je logično i to da je Predlagatelj prigovorom tvrdio da tražbina ranije preplaćenog vjerovnika prilikom isplata tražbina iz diobnog popisa II. isplatnog reda treba ići u prijeboj na način da se preostala njegova tražbina dana diobnim popisom II. isplatnog reda stavlja u prijeboj sa iznos preplate izvršene kroz ništetno rješenje u korist potraživanja tog vjerovnika u I. višem isplatnom redu.

Predlagatelj je naglasio prigovorom i to da se preostala tražbina protustranke 2. dana diobnim popisom II. višeg isplatnog reda, treba prethodno konačno isplati staviti u prijeboj sa iznosom koji je tom razlučnom vjerovniku preplaćen putem sudske odluke, pravnog posla protivnog prisilnim propisima RH i moralu društva, te odredbi čl. 26 Ustava RH, **danog rješenjem 1. St-19/2015-582 od 04.09.2020., koji je poduzet i okončan kršenjem odredbe Stečajnog zakona iz čl. 247. St. 7.** Jer taj prisilni propis Republike Hrvatske zapravo uređuje pravni posao prijeboja tražbine razlučnog vjerovnika sa protutražbinom stečajnog dužnika, koja nastaje kupnjom dužnikove imovine od strane razlučnog vjerovnika, bez naplatnog posla, po cijeni u visini utvrđene vrijednosti kupljenih nekretnina.

Nakon odbacivanja prigovora stečajnog vjerovnika dva puta po različitim osnovama, Predlagatelj se drugi puta žali višem sudu, te taj sud, Vysoki trgovački sud donosi rješenje protiv kojeg Predlagatelj očekuje od Vrhovnog sud Republike Hrvatske da mu omogući reviziju. Prvenstveno kako bi postavio već navedena revizijska pitanja. Te slučaj i praksu ovog područja obogatio dodatnim pravnim pitanjima od važnosti za jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni, kao i pravnu stečevinu Republike Hrvatske, koja proizlaze iz slijedeće okolnosti i činjenica:

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je svojom odlukom Poslovni broj: 78 PŽ – 643/2022-2 protiv koje se predlaže dopuštanje revizije, točkom 6. obrazloženja stavio u javni akt te prema javnosti tvrdnju koja je prema mišljenju Predlagatelja netočna:

„6. Svi vjerovnici imali su mogućnost sudjelovanja u postupku i osporavanja tražbina koje je priznao stečajni upravitelj, no to svoje pravo nisu iskoristili, zbog čega je postojanje tih tražbina pravomoćno utvrđeno sukladno čl. 177. st. 1. SZ-a, te se iste više ne mogu osporavati.“

Viši sud je u vrijeme donošenja odluke bio svjestan da Predlagatelj kao fizičko lice nije bio stranka ovog stečajnog postupka u vrijeme donošenja nišetnog sudskog rješenja broj: 1 St-19/2015-362, a već je gore pokazano da ono uopće nije doneseno u skladu sa zakonom, što time više nije pravni problem jednog stečajnog vjerovnika na koji ovaj treba ići prigovorom ili financirati sudski spor protiv bitno jače stranke, nego suda, višeg suda, nadležnih institucija i izvjesno Vrhovnog suda te same Republike Hrvatske.

Pobojno rješenje kojim je stečajni sud značajno preplatio protustranku 2. Predlagatelj je pobijao žalbom, što je višem sudu također poznato jer tu žalbu Predlagatelja nije htio niti ispitati, kamoli vještačiti dokaze, tvrdeći da Predlagatelj „nije stranka“, pozivajući se pri tome na pogrešan zakon – ovršni zakon, iako je riječ o stečajnom postupku, koji ima i svoje pisano pravilo prijeboja, propisano od strane zakonodavne vlasti prisilnom odredbom Republike Hrvatske.

Međutim sve to je manje važno, kada je Predlagatelj svojom žalbom na poslovni broj: 1 St-19/2015-987 od 29. studeni 2021. god. višem sudu transparentno dao na znanje da je i prigovor stečajnog vjerovnika – podnesen sukladno odredbi članka 191. St. 1. Stečajnog zakona po kojem je vođen stečaj ST-19/2015, pravni institut kojim stečajni

vjerovnik može sud upozoriti da pojedine tražbine II. isplatnog reda više nisu više aktualne, tj. podložne reviziji ako su ti vjerovnici u međuvremenu isplaćeni na drugi način, financijskim postupcima sa primjenom krivog zakona, pobožnim ili ništetnim dodavanjem već odbačene tražbine, dugotrajnom imovinom iz vlasničkog portfelja stečajnog dužnika, pa i sudskim rješenjem sa prijedlogom namire prijenosom prava vlasništva na imovini, iako odbor vjerovnika stečajnom sucu i upravitelju daje potom suglasnost isplati u novcu temeljem diobnog popisa protiv kojeg se osnovano išlo prigovorom.

Netočna je u time tvrdnja višeg suda iz obrazloženja naslovljenog rješenja dana točkom 7. , temeljem koje je žalba na ponovljeno i pravno neutemeljeno odbacivanje prigovora stečajnog vjerovnika odbijena kao neosnovana:

„7. Svojim žalbenim navodima, koji su prvenstveno usmjereni na postupanje suda, žalitelj nije doveo u sumnju pravilnost rješenja kojim je njegov prigovor na diobni popis iz navedenih razloga odbijen“

Predlagatelj je upravo prema svemu ovdje navedenom i vidljivom iz spisa i žalbi protiv odbacivanja njegovog prigovora podnesenog na diobni popis tražbina II. višeg isplatnog reda pravno i jedino to i nastojao postići i u naravi i postigao – „**doveo u sumnju pravilnost rješenja kojim je njegov prigovor na diobni popis iz navedenih razloga odbijen**“

Da je ovo sve točno dokazuje i činjenica da VTS apsolutno nikakvim dokazima nije potkrijepio navedenu tvrdnju iz točke 7. naslovljenog akta, niti ju stručno i sa uporištima u stvarnom ili stečajnom pravu i propisima RH, ili barem analizom žalbe i prigovora Predlagatelja – pravno obrazložio.

Stoga se moli revizijski sud da stečajnom vjerovniku jednog stečajnog postupka nad državnim poduzećem omogući da otvori još i slijedeća revizijska pitanja od važnosti za jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni, kao i za sigurnost ustavnopravnog poretka RH:

- **Može li se u okviru zakonom zadanog roka sudski zapriječiti pravo prigovora stečajnim vjerovnicima na diobni popis tražbina bilo kojeg reda u jednom stečajnom postupku, a koje je na istom sudu u istovjetnoj vrsti postupka nekada već dokazano dano stečajnim vjerovnicima nekih stečajnih dužnika i temeljem kojeg propisa ?**
- Smije li stečajni sud zapriječiti pravo prigovora stečajnim vjerovnicima na diobni popis tražbina njihovog reda ako podnositelji prigovora sudu dostave nepobitne materijalne dokaze – nastale kroz sam spis, stečajni postupak i povezane sudske postupke – da će pojedini vjerovnici biti značajno preplaćeni na štetu stečajne mase i dužnika – ukoliko se diobni popis ne korigira za iznos ništetnih i štetnih pravnih radnji poduzetih uoči donošenju diobnog popisa?
- **Smije li viši sud prilikom odbacivanja žalbe stranke stečajnog postupka rješenjem kojim je žalba odbačena iznositi subjektivna i proizvoljna tumačenja namjera i činidbi žalitelja, bez da ih potkrijepi dokazima ili sudskim vještačenjem, ako**

istovremeno priznaje da nije ispitivao dokaze i navode koje je podnositelj dao žalbama i prigovorima?

- Smiju li sudovi Republike Hrvatske stranke stečajnog postupka sprječavati u nastojanju da prigovorom bilo koje vrste podnesenim sukladno Zakonu istaknu i pred sudom dokažu da određeni vjerovnici diobnim popisom zadržavaju tražbine koje su u međuvremenu zbog trećih pravnih radnji i ništetnih pravnih poslova poduzetih tijekom stečajnog postupka postale „prekomjerne isplate“ ?
- U kojoj mjeri i pravnom opsegu, te temeljem kojeg prava i načela vladavine prava stečajni sudovi u Hrvatskoj imaju pravo ograničavati prigovore vjerovnika na diobni popis tražbina njihovog reda – bez ispitivanja dokaza danih prigovorom – ako je to pravo već uređeno prisilnim propisom Republike Hrvatske?

Radi se o pravnim pitanjima o čijem rješenju ovisi odluka u konkretnom sporu, jer su nadležni sudovi i odbor vjerovnika propustili primijeniti odredbe Stečajnog Zakona i Zakona o obveznim odnosima, Vladinih Uredbi i propisa Europske unije, a Vrhovni sud još nije zauzeo svoje stajalište. Dosadašnji sudovi koji su se bavili ovim stečajnim postupkom kronično kroz postupak propuštaju zauzeti konkretno pravno stajalište o predmetnim pitanjima kao prethodnom pitanju, danom prigovorom i žalbama Predlagatelja. I prvostupanjski sud i drugostupanjski sud su unatoč službenoj dužnosti propustili utvrditi bitne činjenice, i da je u ovom sudskom postupku opetovanim odbijanjem prigovora i žalbi stranke postupka – bez ispitivanja navoda i dokaza – došlo do ozbiljne povrede načela jednake primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Potpis: